

Kaj nas lahko šamani naučijo o poslu

Violeta Bulc je od nekdanj zanimala moč osredotočanja. Iz košarkarice je postala prvakinja Kalifornije v tekvandoju, pozneje je odprla šolo borilnih veščin, zdaj pa pri vsakdanjem delu med drugim uporablja tudi šamanske tehnike.

Nataša Korajžja

Violeta Bulc poznamo kot poslovno svetovalko, organizatorico konference o inovacijskem novinarstvu in ustanoviteljico gibanja za inovacijsko komuniciranje. Manj znano je, da je bila profesionalna košarkarica pri Ježici, ima črni pas v tekvandoju, je učiteljica hoje po žerjavici, spozna pa se tudi na šamanstvo. Če jo kakšna stvar zanima, se odloči kar za učiteljski tečaj, ker na tak način spozna tehnike, s katerimi si nenavadne pojave lažje razloži. »Že od otroštva me zanimajo stvari, ki jih ni mogoče dojeti z razumom. Skozi šport me je začela zanimati moč osredotočanja: kako odmisli občinstvo na tekmah, kako priti mimo nasprotnikov, se osredotočiti in zadeti koš. Že v času odraščanja sem izkusila moč iskrene želje, ko so se mi uresničile nekatere stvari, ki so bile na videz nemogoče. Ugotovila sem, da je mogoče marsikaj uresničiti, ko je misel res iskrena,« pravi Violeta Bulc, ki je poleg košarke v zgodnji mladosti trenirala tudi atletiko in odbojko. Ko se je vpisala na fakulteto za elektrotehniko, ji tam niso priznali statusa športnika, zato je iz profesionalne košarke šla nazaj v slovensko ligo.

Pri Master Shinu se je naučila poleteti

Pozneje se je začela zanimati za vzhodne borilne veščine. Zdelo se ji je, da bo tam našla odgo-

vore na vprašanja o moči osredotočanja, vendar so bile te discipline v Sloveniji povezane predvsem s fanti z ulice. Ko pa je šla na podiplomski študij v Kalifornijo, je v San Franciscu naletela na učitelja Master Shina in začela vsak dan obiskovati njegov studio za tekvando in hapkido. Začela je odkrivati usklajenost med fizično in čustveno pripravljenostjo in še nečim, kar ni bilo povezano niti s fizično močjo niti čustvi. Z vsakim novim treningom in napredovanjem so se stvari dogajale čedalje manj zavestno, premiki pa so postajali čedalje bolj podzavestni. Učili so se gibati v skladu z gibanjem drugih in preusmerjati energijo ter agresijo nasprotnika v svojo obrambo. »Kadar starejši mojstri premagajo silake, gre natančno za to, da uporabijo energijo nasprotnika. Najbolj učinkovit si takrat, ko čutiš celoto in te misli ne obremenjujejo. To me je fasciniralo,« pravi Violeta Bulc. Pridobila je črni pas, vendar skromno dodaja, da je to zgolj osnovna šola.

Kljub temu je bil izpit za črni pas zahteven. Takrat je prvič doživela izkušnjo, da je mogoče za trenutek poleteti. Normalno bi bilo, da bi skočila meter in pol visoko in prelomila nastavljeno desko. Tarčo pa so na izpitu predstavili tri ali štiri metre stran, a ji je kljub temu uspelo opraviti nalogo. Kot inženirki elektrotehnike ji je bilo še bolj nedojemljivo, da je razmeroma težko telo na tak način poletelo. Še bolj nenavadna je bila njena izkušnja v finalu California Open, ko je nokavtirala nasprotnico, pri tem pa se sploh ni natančno zavedala, kaj se je zgodilo.

Zmagovalka California Open

Leta 1993 je tako postala zmagovalka turnirja California Open, vendar je hkrati ugotovila, da vseh sposobnosti ni uravnoteženo razvila. Odločila se je stopiti korak nazaj. »Ugotovila sem, da se veliko stvari dogaja – ne na razumski, temveč na neki drugi ravni. Vse, kar sem se naučila, mi je močno premaknilo meje sprejemanja mogočega. Prostor sprejemljivega se mi je razširil tako na ravni odnosov kot poslov,« pravi.

Živim zelo logično življenje, na trenutke celo pragmatično, vendar je v moji zavesti vedno prostor za neznano.

Ko se je leta 1994 vrnila v Slovenijo, je v Narodnem domu odprla šolo za borilne veščine. Petletniki so trenirali skupaj s 30- in 40-letniki, šlo je za pravo medgeneracijsko sodelovanje, se spominja. V skupini so imeli tudi otroka, ki je imel v šoli težave s koncentracijo, a je skozi borilne veščine razvil disciplino in sposobnost osredotočanja. Leta 1997, po rojstvu drugega otroka, je šolo borilnih veščin zaprla, a še vedno uporablja tehnike osredotočanja in zbiranja poguma, ki se jih

foto: Irena Herak

Violeta Bulc: Pri šamanstvu ne gre za črno magijo. Gre za tehnike in znanje iskanja notranje moči, vračanja izvornih energij in zdravljenja, ki se jih uporablja izključno v dobro skupnosti, človeka in narave.

je naučila. »Ko izkusiš določene stvari, veš, da je okoli nas veliko več, kot smo sposobni zaznati s čutili. Dobila sem spoštovanje do neznanega in neotipljivega. Sicer živim zelo logično življenje, na trenutke morda pragmatično, vendar je v moji zavesti vedno prostor za neznano,« pravi Violeta Bulc.

Ohranjanje psihične kondicije

V vmesnem obdobju je bila direktorica na Telekomu, članica uprave na Telemachu in zaključila MBA na IEDC ter zaradi pritiskov vsakdanjih obveznosti pozabila, da je poleg fizične treba ohranjati tudi psihično kondicijo. Ravno takrat jo je sošolka iz Kalifornije povabila na desetdnevni program joge v majevski center na Jukatanu v Mehiki. »Takrat se je v meni nekaj prebudilo in me ponovno spravilo v stik s samo sabo. Imela sem umirjen dialog s sabo in ugotovila, kaj sploh hočem. Vrnila sem se notranje močna in stabilna,« pravi Violeta. Začela je urejati svoje življenje in iskati stik z okolico. »Od nekdanj sem imela zelo veliko energije in zaradi tega sem prišla pogosto v

konflikt z okolico. Nisem pravilno ocenila, kaj lahko prostor sprejme. V tistem obdobju se mi je sicer tudi začel podirati zakon, vendar je tako bilo očitno prav,« pravi Violeta.

Šamansko akademijo je obiskovala na Škotskem in v Peruju, kjer je iskala stik s starimi civilizacijami. Pri šamanstvu gre za tri osnovne tehnike: iskanje notranje moči, vračanje izvornih energij in tehnike zdravljenja. »Šaman je zgolj povezovalc med običajno in neobičajno realnostjo in pozna različne tehnike, med drugim lahko denimo povrne energijo, ki zapusti posameznika ob doživljanju stresov,« pravi. V šamanski akademiji se je naučila veliko tehnik, pa tudi zavedanja, da je vse znanje treba uporabljati v dobro človeka, skupnosti in okolja. Ne gre za črno magijo, temveč za delo v dobro skupnosti in človeka, poudarja.

Boljše rešitve v vsakdanjem življenju

In kako uporablja to znanje pri vsakdanjem življenju? Pri iskanju rešitev vedno poskuša upoštevati celoten kontekst, ne pričaku-

je pa, da se bo pri vsaki stvari zgodil čudež. Šamanstva ne razume kot religije, temveč kot tehniko za dostop do univerzalnega znanja. Vedno bolj je tudi prepričana, da je podjetja treba voditi kot živ organizem, ki se ves čas spreminja. »Dejstvo je, da zgolj materialni razvoj ne more zadovoljiti naših potreb po celostnem razvoju.« V poslovnem svetu vidi veliko enoumnih in pristranskih rešitev. Tisti, ki jih sprejemajo, se niti ne zavedajo, da so te rešitve prazne. S spoznavanjem različnih alternativnih tehnik se je znebila negativnih čustev. Tuje ji je postalo sovraštvo in ljubosumnje – stare civilizacije niso ločevale na dobro in zlo, poznale so zgolj naravne cikle. Delitev na dobro in zlo so nam vsilile nove religije, pravi.

Zaradi vseh izkušenj, ki jih je dobila pri raziskovanju starih civilizacij in alternativnega znanja, ugotavlja, da se ji je razširilo polje dojemanja, hkrati pa lahko poišče boljše rešitve za vsakdanje poslovne probleme, pri katerih vedno upošteva koristi širše skupnosti.